

[Anne Grete Holmsgård]

med den praksis, der hedder at udveksle de gamle hævekort, man havde, med nye hævekort, som faktisk er Dankort, når det kommer til stykket; det står jo helt klart trykt på bagsiden. Men det er heller ikke nogen hemmelighed, at langt de fleste overhovedet ikke har anet, at det var et Dankort, de fik udleveret. Derfor har bl.a. Handelsbanken i store annoncer i dagbladene i løbet af det sidste halve år kunnet bekendtgøre, at nu var der 1 million danskere, der allerede havde fået sig et Dankort, men hvor mange af dem har overhovedet vidst, at det var et Dankort, de fik, eller hvad et Dankort overhovedet er for en størrelse?

Som regeringens forslag er fremsat, er den suveræne ret til at udstede kortene, til at fastlægge gebyrpolitikken og alle mulige andre ting lagt over til pengeinstitutterne og til den kontrolinstans, der hedder tilsynet med banker og sparekasser, og den kan jeg bestemt ikke være særlig tryk ved, når man ser, hvordan det tilsyn rent faktisk har fungeret gennem hele den periode, hvori det har siddet. Jeg er heller ikke tryk ved, at det skulle være registertilsynet, der skulle tage sig af sikkerheden omkring kortene. Jeg mener, der er alt, alt for mange dårlige erfaringer fra registertilsynet til, at man tør overlade det til det på den her måde.

I virkeligheden opfatter jeg det meget som en afværgemanøvre, at man har overladt nogle få ting til forbrugerombudsmanden, som man så skriver en hel masse om, for reelt er det, forbrugerombudsmanden kan foretage sig på dette område, meget begrænset. Jeg synes da, det er udmærket, at der er oplysningspligt, og at forbrugerombudsmanden står for den, men hvad er det for nogle påbud, som forbrugerombudsmanden reelt kan komme med i sidste instans? Det er de påbud, der er nævnt i ministerens forslag i § 12, og som handler om forbrugerombudsmandens beføjelser til at optage forhandling og til at udstede påbud. Det står i stk. 2, og i stk. 1 står der, at man først ved forhandling skal søge forholdene ændret. Så forhandler man først, men hvad er det for nogle ting, man kan komme med påbud om? Det vil jeg da gerne have en præcisering af fra ministeren, og navnlig af, hvad det er, forbrugerombudsmanden ikke kan komme med påbud om.

Med hensyn til frivilligheden er det desuden et problem, at det ikke er klart i lovforlaget, som det ligger fra ministerens side, hvad det er for nogle betingelser, man i virkeligheden kan knytte til kortet. Det er heller ikke klart, hvad det er for nogle personoplysninger om den enkelte kortindehaver, man kan kræve. Ifølge lovforlaget ser det ud til, at bankerne har frit løb med at kræve personoplysninger om den enkelte, inden man udsteder et kort. Det mener jeg er en meget, meget dårlig konstruktion.

Med hensyn til SFs forslag, som jeg allerede har kommenteret en del af, finder jeg, at det er langt bedre end det, ministeren har fremsat. Jeg mener stadig væk, der er nogle huller, og det er faktisk forståeligt, for det er meget vanskeligt for et parti i folketinget, som ikke har adgang til den sagkyndige ekspertise, at udforme et fuldstændig korrekt forslag, som lukker alle de huller, man har ønsket at lukke gennem et lovforslag. Derfor var der ganske givet også ting, der kunne ændres i det for at bringe det mere i overensstemmelse med de hensigter, der ligger i det. Men i hvert tilfælde er det bedre end regeringens forslag, og jeg synes, det er en god idé, SF har fået, at hvis man skal have kontokort, som dækker større geografiske arealer, eller hvordan man nu vil formulere det – SF formulerer det sådan: som har betydelig indflydelse på betalingsformidlingen – skal de ligge under P&T. Det synes jeg er en god idé, og jeg kan ikke forstå, at ministeren mener, at det er der slet ikke nogen grund til. Så vidt jeg ved, har regeringen en erklæret politik om, at P&Ts budgetter skal balancere, og så kan man vel ikke være uinteresseret i at få en ekstra indtægtskilde. Der er jo aldrig nogen sinde nogen, der har lagt skjul på, at den vigtigste årsag fra bankernes og pengeinstitutternes side til, at man ville have Dankort, var den rationaliseringsgevinst, man kunne få ud af det, og den er ganske betragtelig. Der er ingen af os, der har fuldt overblik over den, men af de papirer og rapporter, der er blevet lavet i PKK, har vi da i hvert tilfælde kunnet se, at rationaliseringsgevinsten var ganske betragtelig, når først det kommer til at køre som en elektronisk løsning. Jeg er godt klar over, at gevinsten ikke er stor, så længe det kører som papirnotaer, men det opfatter jeg også udelukkende som et politisk træk for at komme folketinget i